

Utkanter

I utkanten av förväntad levnadsålder
tomnar tornseglarnas flykter
till partikelspår
i Cerns acceleratorer,

och sångerna, var och en och tillhopa,
skriver in sig
i historiska helgedomars besöksböcker,
som Dylans Time Passes Slowly
i Jukkasjärvi församlings Gustaf Wickmanträkyrka i Kiruna:

”Like the red rose of summer that blooms in the day
Time passes slowly and fades away”

medan regnets tipp-tapp, tipp-tapp,
tippe-tippe-tipp-tapp
i norrskogarna
blir självklarare
än sydliga säsongers accelererande motorer
ute på sommarnätternas avlägsna E4:a

Kroppen förblir i det längsta
dödens motgift

I Japan torkar den åldrande Terry Riley ut
som en tomatplanta i en torrperiod,
entusiasmen obruten,
men ordflödet med svåruppfattat
och blicken fjärran;
de leende orden snubblande över varandra,
tills hans talförhet väller ut
i en slags personlig språkljudsessens,
som hans tidiga Untitled Organ
i en inspelning från ett Manhattanloft 1966

I utkanten av förväntad levnadsålder
tar dagarna på sig fler kroppar
än vad som ryms,

och käckt ointresserade lågbetalda
hettar upp krematorieugnar
till verkanseld,
som skiftbasens arbetslag vannan
på Glasbruket i Oxelösund 1967,
och i eldbegängelsens växlingskontor
är kursen stabil:
Kropp in, hink sand ut

Tröttlevad silar jag ut
i en rämna i minneslunden;
en del gamla tankar spridda för vinden
av rutinerat oförsiktiga körrgårdssarbetare
i leriga storstövlar,
eller rosenkindade ungdomar i färgglada overaller
på sitt första sommarjobb hos Kyrkogårdsförvaltningen

Vi är inte lurade av hur saker och ting förefaller;
allt finns på ett otal olika sätt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingvar Loco Nordin med Poeter.se id #114094 innehar upphovsrätten